

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVER SI LUMINA

JUSTITIE SI LIBERTATE

DIRECTOR: **PETRE BORS**

PROPRIETAR: **I. S. CODREANU**

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 »
Pe 3 luni 8 »

Studentii plătesc pe jumătate
Pentru străinătate se adaugă portul

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

No. 5, CALEA RAHOVEI, No. 5

Un număr vechi 2 Lei

SUMAR

Cestiuni de exproprie e. — Respons lui Tuilius, de d-l M. Alexandrescu.

Jurisprudența română :

Inalta Curte de Casație secția I : Ministerul Domeniilor cu Căpitan C. Clineanu.

Idem secția II-a : Th. Popescu & C-nea cu Ecaterina M. Salcianu, M. Salcianu și locot. D. Georgescu.

Curtea de Apel din București secția III : Eduard și M. Bochory cu D. Polizu Micșunescu.

Idem : I. I. Săbăreanu cu Aron Bochory.

Curtea de Apel Galați secția I-a : Fulga, Sgardely & C-nea cu Temistocli Dimitriade.

Căutarea paternității. — Informații. — Bibliografie.

CESTIUNI DE EXPROPRIERE

RESPUNS LUI TULIUS

Diarul «Curierul Judiciar» fiind o tribună liberă unde toate opiniunile sunt admise, și unde fie-care este liber să-și susțină părerea sa în cestiunile de drept și de interpretare a legilor, dăm loc în coloanele diarului nostru următorului respons ce d-l avocat M. Alexandrescu adresează colaboratorului nostru Tulus, pentru articolul său «Cestiuni de esproprie», publicat în numărul 6 de la 5 Februarie a. c. De și d-nul avocat M. Alexandrescu se ocupă foarte mult cu esproprierile, ast-fel că a ajuns ca legea de exproprie să nu mai aibă aproape nici un secret pentru d-sa, totuși noi credem că opiniunea susținută de Tulus este mai juridică.

Redacțiunea

Sub titlul «Cestiuni de exproprie» și sub semnătura pseudonimului *Tulus*, se pretinde că administrațiunea care expropriează nu poate invoca nulitățile de procedură a'e convocării juriului și a altor notificări prevăzute de lege, fiind-că d-nsa „având sarcina de a stăruie ca să se îndeplinească formele

legale și ne dovedind că a stăruie în îndeplinirea procedurii“ nu poate trage un motiv de casare din propria sa neglijență (Cass. R. S. II, 25 Ianuarie 1895).

Ceva mai mult, *Tulus* crede că nici chiar esproprieatul, fără interes, nu poate invoca nulitatea unei hotărâri a juriului din cauza neîndeplinirii de procedură, — de exemplu neconvocarea sa greșita convocare a unui jurat suplimentar —, când juriul s'a putut completa cu jurații prezenți.

Cu toată competența pseudonimului *Tulus*, eu cred că opinia sa este neîntemeiată și în contradicțiunea cu textele legii de exproprie.

Mai întâiu, dacă chiar ar fi adevărat că numai administrațiunei exproprieatoare îi incumbă sarcina de a sesiza juriul, și de a îngriji ca procedura să fie bine îndeplinită, întru ce mi s'ar imputa neglijența unei citațiuni sau notificări, când după ce am făcut cerere judecătorului director și am plătit taxele, n'am și nici că pot avea vre un mijloc de constringere contra magistratului său agentului judecătoresc care ar omite sau n'ar voi să dea curs lucrării.

Care ar fi vina administrațiunei exproprieatoare sau a esproprieatului chiar, dacă de simplu consiliul județian ar trece în lista formată conform art. 39, persoane încetate din viață sau al căror domiciliu nu se cunoaște și care la ziua înfățișării nu s'ar presenta din cauza neîndeplinirii de procedură?, — căci în general nu se poate atribui cuiva de cât neglijența unui act la care are posibilitatea de a concura.

Și apoi textul art. nostru 42 diferă mult de al Francezilor. La noi părțile și jurații să citează

de magistratul delegat de tribunal pe când la Francezi citațiunile să fac de prefect și subprefect. Aci, neglijența în cas de neîndeplinirea procedurii se poate, cu drept cuvânt, atribui „*espropriandei administrațiunii*.”

Dar greșeala cea mare a lui Tullius este când susține că numai administrațiunea care espropiază are dreptul și îndatorirea a sesiza juriul.

Art. 20 și 21 din legea de espropriere ar fi putut să-l convingă că atunci când esproprian-dul nu urmărește esproprierea sa și nu oferă un preț satisfăcător, espropriatul are recurs la juriu. Cestiunea însă nu trebuie pusă ast-fel.

Cea-ce trebuie discutat este dacă în lipsa unui sa și a mai multor jurați titulari sa și suplimentari în privința cărora procedura n'a fost de loc, sa și a fost rău îndeplinită, se poate constitui juriul cu cei nouă prezenți, indiferent cui se atribue lipsa de procedură.

Fără îndoială că comisiunea ast-fel compusă este vișioasă:

În adevăr „juriul de expropriere se compune din nouă jurați titulari și oșebit trei suplimentari” (art. 40).

Este de asemenea constant că în locul juraților titulari, absenți se și recuzați, pot intra jurați suplimentari până la complectarea numărului de nouă (jurisprudența recentă a Curții de casațiune Română).

Cu alte cuvinte nici o deosebire între jurați titulari și suplimentari, după cum stabilește Inalta Curte.

Având dar dreptul la 12 jurați din cari să'mi aleg pe judecătorii mei, pentru ce lipsa unuia sa și mai multora, în privința cărora procedura de chemare a fost rău făcută sa și de loc, n'ar echivala cu o excludere nemotivată?

Ar fi ușor dealmintrelea atât administrațiunei cât și expropriatului — fiind dat că am biău dreptul a. usa de calea juriului — să excludă din comisiune persoane ce nu le-ar conveni, căci pentru aceasta n'au de cât a nu-i cita sa și cita greșit, știind că lucrul n'are nici o sancțiune și că n'ar constitui un vițiu din care cel interesat se poată trage un motiv de casare; dar încă odată, zic, neîndeplinirea procedurii nu stă în puțința părților de a o evita și prin urmare nu li se poate imputa nici o neglijență ca să nu poată trage din nulitatea procedurii un mijloc de casare.

În sfârșit, pentru a dovedi și mai mult cât de neîntemeiată este opiniunea lui Tullius, să presupunem că unul din cei 12 jurați, fie și suplimentar, era mort în momentul tragerei la sorți a comisiunei prevăzută de lege.

Se poate forma comisiunea de judecată, cu alte cuvinte, se poate procede la constituirea juriului?

Fără îndoială, vor răspunde partizanii sistemului pe care-l combat, că juriul se poate constitui cu cei rămași, mai cu seamă când cei titulari sunt de față.

Inalta noastră Curte de casațiune crede că „*judele director în acest cas trebuie să restituie lucrările tribunalului spre a procede la tragerea la sorți a unei alte comisiuni de jurați, întru cât lista comunicată judelei director, și de acesta părților, nu a fost compusă din 12 jurați, cât cere legea*”.

Aceasta este singura interpretare care se poate da legii, și nu ved de ce descomplectarea comisiunei de jurați prin moartea unuia n'ar echivala cu lipsa de citarea unui jurat, sa și cu o citare greșită, ori neîndeplinire de procedură, fiind-că în toate aceste ipoteze comisiunea nu mai este compusă din 12 cât legea determină.

M. Alexandrescu
Avocat

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE, SECȚIA I.

Audiența de la 9 Ianuarie 1895

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

Ministerul Domeniilor cu Căpitan C. Clinceanu

Vânzarea bunurilor statului.— Ce drepturi are statul când adjudecatorul nu a depus prețul.— Pe ce sumă este creditor statul când imobilul vândut în comptul primului adjudecator, s'a vândut pe un preț mai mic de cât dase acesta.

Dupe art. 43 din legea pentru vânzarea bunurilor statului din 1889, statul este în drept să scoată în revindere imobilul licitat deja, când adjudecatorul nu a depus prețul, rămânând în drept statul ca deficitul care va rezulta din vânzare să se încaseze, fără judecată sa și somațiune, din garanția depusă, și în cas de neajungere, din ori-ce avere a debitorului conform legii de urmărire. Statul dar devine creditor în limitele puse de lege, și adică numai pentru diferența ce există între prețul esit la prima licitațiune, când acesta a fost mai mare.

Decisiunea 1/95. — Respins ca nefondat recursul făcut de Ministerul Domeniilor contra sentinței cu No. 70/93 pronunțată de Tribunalul Prahova, secția I, în proces cu căpitan C. Clinceanu.

S'a citit raportul făcut în cauză de D-l consilier Tasu.

S'a ascultat; D-l Vineși, avocatul recurentului Minister al Domeniilor, în dezvoltarea motivelor de casare, și D-l N. Basilescu, avocatul intimatului Căpitan C. Clinceanu, în combateri;

Curtea deliberând,

Asupra primului mijloc:

«Violarea art. 43 din legea pentru înstreinarea bunurilor Statului de la 1889, după care Statul este în drept să nu restituie sumele încasate, ca deficit de la acela în comptul căruia s'a repus imobilul în vânzare pentru neplata prețului».

Având în vedere sentința supusă recursului din care reese că la 1886 s'a adjudecat cu prețul de lei 1001 asupra intimatului Căpitan Clinceanu un loc de vie din valea Scheilor, comuna Călugăreni, avere a statului; că acesta ne depunând prețul, în termen de una lună, s'a scos imobilul în vânzare pe comptul său și s'a adjudecat asupra D-lui Sub-Locot. Penescu, cu prețul de lei 601, care de asemenea ne depunând prețul s'a scos din nou în licitație și s'a adjudecat de astă-dată asupra D-lui Obreja cu prețul de lei 710, care a și depus prețul și a obținut proprietatea imobilului;

Având în vedere art. 43 din legea pentru înstreinarea bunurilor statului din 1889;

Considerând că după acest text de lege statul este în drept să scoată în revindere imobilul licitat deja, când adjudecatorul nu a depus prețul, rămânând în drept statul ca deficitul care va rezulta din vânzare să se incaseze fără judecată sau somațiune, din garanția depusă și în cas de neajungere, din ori-ce avere a debitorului, conform legii de urmărire;

Că dar statul devine creditor în limitele puse de lege și adică numai pentru diferența ce există între prețul eșit la ultima licitațiune și cel eșit la prima licitațiune, când acesta a fost mai mare;

Că, în specie, tribunalul decizând că statul trebuie să restituie ceea ce a primit mai mult de cât diferența dintre 1001 eșit la prima licitațiune și 710 dat la prima adjudecare, nu a violat nici un text de lege, căci de nicăeri nu se vede că statul ar avea dreptul să fie pentru sine mai mult de cât sumele încasate ca deficit de la acela în comptul căruia s'a repus imobilul în vânzare pentru neplata prețului;

Asupra motivului al II-lea:

«Violarea art. 327 pr. civ. și omisiune esențială D-Clinceanu nu era în drept să ceară în apel suma de 270 lei ce i s'a cedat de D-l Penescu și pe care tribunalul i-a admis, de oare-ce n'a făcut obiectul cererii sale înaintea judecătorei de ocol, și aceasta nici nu se putea pentru motivul că cesiunea este posterioară cărții de judecată confirmată de tribunal prin sentința sa No. 70/93.»

«Apoi tribunalul comite și o omisiune esențială pentru că n'a discutat acest mijloc de apărare invocat de avocatul statului».

Având în vedere că din dosar se constată că la prima

instanță intimatul a cerut suma de 1158 lei și 22 bani iar la tribunal a redus-o la 794 lei;

Că quantumul sumei arătate la judele de ocol, s'a coprins și suma de 270 lei incasată de la Penescu secundul adjudecator, fiind plătită tot de Clinceanu, dupe cum aceasta rezultă din actul de cesiune;

Considerând că ast-fel fiind faptele prezentate la tribunal, nu se poate zice că s'a făcut în apel o cerere nouă, și prin urmare violarea art. 327 pr. civ. nu poate avea loc.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul.

INALTA CURTE DE CASAȚIE, SECȚIA II

Audiența de la 11 Ianuarie 1895

Președinția d-lui GR. LAHOVARI, Președinte.

Th. Popescu et Comp. cu Ecaterina M. Sălcianu, M. Sălcianu și Locot. D. Georgescu

Cambii.— Dacă trebuie semnată și de cine.

Cambii.— Cum trebuie făcute cambiele semnate prin punere de deget, pecete sau alte semne.

Cambii.— Dacă efectele speciale ce decurg dintr'o cambii încetează când acea cambii nu este alcătuită conform legii.

Cambii.— Cine poate cere nulitatea unei cambii ce nu este alcătuită conform cerințelor legii.

(Art. 273, 270 al. 8, și 276 din codul de comerț).

1) *Cambii trebuie să cuprindă semnătura trăgătorului sau a comitentului, și cambii semnată prin punere de deget, cu pecete sau alte semne, nu are tărie dacă nu este în forma prescrisă pentru autentificarea actelor.*

2) *Efectele speciale ce decurg dintr'o cambii încetează ori de câte ori lipsește din acea cambii verii una din condițiunile esențiale prescrise de legiuitor pentru alcătuirea cambielor.*

3) *Nulitatea unei cambii ce nu este alcătuită conform cerințelor legii se poate opune de ori-ce parte interesantă.*

Decesiunea 7/95. Respins ca nefondat recursul făcut de Th. Popescu et Comp. contra sentinței No. 1066/94 *) pronunțată de Tribunalul Ilfov, secția comercială, în proces cu Ecaterina M. Sălcianu, M. Sălcianu și Locot. D. Georgescu.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier Al. Giani.

S'a ascultat: D-l B. V. Minculescu, avocatul recurentului Th. Popescu et Comp. în dezvoltarea motivelor de casare, și d-l B. M. Misir, avocatul intimatului Ecaterina M. Sălcianu, M. Sălcianu și Locot. D. Georgescu, în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra motivului I de casare:

I. «Exces de putere, întru cât tribunalul a ținut în cauză pe d-na Ecaterina M. Sălcianu care a pus conclusiuni în instanță, renunșasem la dânsa încă de la prima instanță, și a fost scoasă din cauză la judecătoria de ocol și dar apelul ei urma să i se respingă ipso jure ca neadmisibil și fără interes.»

Considerând că acest motiv urmează a fi respins întru cât nu are interesul de a fi susținut de cât numai

*) A se vedea „Curierul Judiciar” No. 33/94 unde s'a publicat atât această sentință cât și o revistă semnată de directorul ziarului nostru D. P. Borg, prin care se susținea teoria Trib., teorie care s'a confirmat și de Inalta Curte de Casație. (N. R.)

de către chiar Ecaterina M. Sălcianu, iar nu și de către recurenți:

Asupra motivului II de casare:

„Greșită interpretare, violare și neaplicare a art. 276 cod. com. combinat cu art. 270 și 352 același codice, întru cât cambia nefiind un act solemn și condițiunea autentificării ei față cu cel care nu știu cartea, nefiind cerută de legiuitor, ad solemnitatem, garanții nu pot opune lipsa de autenticitate a unor asemenea cambii pe care au pus semnătura lor proprie față cu noi terța persoană».

Având în vedere că din sentința atacată cu recurs rezultă că Ecaterina Sălcianu, M. Sălcianu, și Locot. D. Georgescu, fiind condamnați de judele Ocolului I din București prin cartea de judecată No. 189/94 să plătească lui Th. Popescu et Comp. o cambie semnată de Ecaterina Sălcianu prin punere de pecete și făcând apel, Tribunalul Ilfov, secția comercială, prin sentința No. 1066 din 10 Iunie 1894, admite apelul și reformând în totul cartea de judecată, respinge reclamația lui Th. Popescu et Comp., că în virtutea acestei cambii ar avea o acțiune cambială, pe motiv că cambia fiind semnată prin punere de pecetă și neautentificată, ea este fără tărie, în virtutea art. 276 din codul de comerț.

Având în vedere art. 273, 270 alin. 8 și 276 codul comercial;

Considerând că din combinația acestor articole rezultă că legea face să înceteze efectele speciale ce decurg dintr-o cambie ori de câte ori lipsește veri una din condițiunile esențiale prescrise de legiuitor în alcătuirea lor;

Că după art. 270, alin. 8, una din aceste condițiuni este ca cambia să cuprindă semnătura trăgătorului sau a comitentului, iar după art. 276 cambia semnată prin punere de deget, cu pecete sau alte semne, nu are tărie dacă nu este în forma prescrisă pentru autentificarea actelor;

Având în vedere că cambia cu care se servește reclamantul Th. Popescu et Comp. fiind semnată prin punere de pecete de Ecaterina M. Sălcianu, fără să fie autentificată, că, conform citatelor texte de lege, nu poate fi considerată ca o cambie și dar purtătorul nu poate avea în virtutea ei o acțiune, cambială;

Considerând că art. 276 citat, nefăcând nici o distincțiune, nulitatea unei asemenea cambii se poate opune de ori-ce parte interesată;

Că ast-fel fiind tribunalul n'a violat ei a interpretat și aplicat bine articolele citate;

Considerând că art. 352 codul comercial nuși poate avea aplicațiunea în specie întru cât cazul de față este anume prevăzut prin art. 276 citat, ast-fel că nu poate fi loc a se argumenta prin analogie;

Că dar motivul urmează a fi respins ca neîntețiat;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge recursul.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, SECȚIA III

Audiența de la 14 Decembrie 1894.

Praședenția D-lui G. N. BAGDAT, Membru

Eduard Bochory și Moritz Bochory cu D. Polizu Micșunescu

Hotărîre.— Minuta hotărîreii.— Dacă contra-semnarea unei sentințe de către grefier, după ce dosarul s'a dus la grefa Curții de Apel, atrage nulitatea acelei hotărîri când se constată că densus a contra-semnat minula hotărîreii chiar în ziua pronunțării.

Apel.— Dacă nulitatea sentinței primei instanțe se acoperă prin apel.

Contract de arendare.— Resiliere. Dacă resilierea unui contract, din cauza arendașului ja o epocă când nu se fac arendările și lucrările câmpului, face pe arendaș răspunzător de daune, când proprietarul nu și-a putut rearenda moșia sa să facă arături și semănături.

(Art. 118 și 119 pr. c.— Art. 46 din legea organizării judec.— Art. 1082 și 1086 c. c.).

Minuta unei hotărîri, în care se coprinde dispozițiivul ei, neformând împreună cu procesul-verbal și motivele, de cât corpul total al hotărîreii, contra-semnarea numai a minutei de către grefier este suficientă spre a se vedea și înțelege că și motivele, cari se desvoltă cu ocazia redactării hotărîreii, esti tot lucrarea efectuată sub controlul judecătorilor și confirmată prin semnăturile puse pe minută, pentru care și asumă răspunderea lor.

Ast-fel, contra-semnarea sentinței tribunalului de către grefier după ce dosarul fusese dus în grefa Curții de Apel prin apelul uneia din părți, nu anulează această sentință dacă se constată că minuta acestei hotărîri fusese contra-semnată de grefier chiar în ziua pronunțării hotărîreii.

2) *Apelul fiind devolutiv de instanță, ori care ar fi nulitatea hotărîreii primei instanțe, densus se acoperă prin hotărîrea ulterioară a instanței de apel, înaintea căreia să repune întreaga afacere.*

3) *Arendașul poate fi obligat la daune către proprietar când prin faptul resilierii contractului de arendare,—din cauza neexecutării obligațiunilor de către arendaș,—la o epocă cu totul depărtată de aceea când se fac arendările și de aceea când se face obicinuit cultura câmpului, proprietarul nu și-a putut arenda moșia, nici face singur arăturile și semănăturile necesarii.*

Decisiunea civilă No. 281/94. Admis apelul făcut în contra sentinței cu No. 467/94 a Tribunalului Ilfov secția III în procesul dintre Eduard Bochory și Moritz Bochory cu D. Polizu Micșunescu.

S'a dat citire sentinței apelate.

S'a ascultat: D-l C. Stoicescu, avocatul apelanților E. și M. Bochory, în desvoltarea motivelor de apel și D-l B. Brătianu, avocatul intimatului D. P. Micșunescu, în combateri.

Curtea deliberând:

Având în vedere apelul făcut de frați E. și M. Bochory contra sentinței cu No. 467 a tribunalului Ilfov secția III, prin care admițându-se acțiunea intentată de de D. V. Polizu Micșunescu, se declară resiliat contractul de arendare intervenit între acesta și apelanți.

Ascultând pe părți în concludsiunile lor orale și scrise. Având în vedere că din actele prezentate de părți se constată că la 12 Octombrie 1892 a intervenit între apelanți și defendore un contract autentificat de trib. Ilfov secția Notariat la No. 1358/92, prin care acesta arendează primilor moșia sa Micșunești-de-sus numită și Micșunești-Mora, din județul Ilfov, pe termen de cinci ani, cu începere de la Sf. Gheorghe 1894 și până la Sf. Gheorghe 1899, și cu arendă anuală de 28,000 lei plătită la domiciliul defendorului, în o singură rată la 2

Januarie al fie-cărui an; iar în art. 16 al contractului stipulează că în cas de întârziere cu plata arendei, defendorele va fi îndrept de va voi a considera contractul ca resiliat de drept, chiar din momentul violării contractului său la un termen viitor, fără judecată sau somațiune; că apelanții neplătind arenda chiar a primului an, la epoca de 1 Junie 1894 ultimul termen acordat de defendor, acesta a cerut să se declare resiliat contractul cu începere de la 15 Septembrie 1894 și daune interese, pe care cerere admițând o tribunalul prin sus arătata sentință, frații Bochorj au făcut apelul de față.

Având în vedere că apelanții invoacă ca motive de nemulțumire contra acestei sentințe: 1. Nulitatea ei, ca ne fiind contra-semnată de greșierul trib.; 2. Că defendorele acordând diferite termene apelanților, pentru plata arende, și primind chiar plăți parțiale, a renunțat prin aceasta la clauza resolutorie expresă și 3. Că daune interese nu i s'ar cuveni, de oare ce n'a încercat nici un prejudiciu.

Având în vedere că din art. 118 și 119 pr. civ., rezultă că minuta unei hotărâri, care resumă opiniunea majorității, trebuie scrisă de judecător înainte de pronunțarea ei, în audiență publică, iar desvoltarea motivelor poate rămânea a se face mai târziu în redacțiunea hotărârei; și că această minută ast-fel pronunțată și are toată puterea legală, fără a se mai putea reveni asupra ei, de cât pe căile legale de reformare, iar art. 123 pr. civ. prevede că ori-ce hotărâre se compune din procesul verbal al ședinței arătător de numele și calitățile persoanelor, de obiectul cererei și actele și concluziunile părților, din motivele și din dispozițiunile ei, adică cea ce judecata ordoană în virtutea legilor.

Că pe lângă acestea art. 46 din legea de organizare judecătorească prevede că greșierul său în lipsă ajutorul său, trebuie să asiste la toate ședințele, să ia note, să redacteze procesele verbale, să vegheze ca judecătorii să semneze pe minute, să contra-semneze actele încheiate și că ori-ce act eșit de la o curte sau tribunal necontra-semnat de dânsul se va socoti ca nul.

Considerând toate acestea rezultă că, minuta unei hotărâri în care se coprinde dispozițiunile ei, împreună cu procesul-verbal și motivele, nu formează de cât corpul total al hotărârei și întru cât minuta ar fi semnată de greșier, este suficient a se vedea și înțelege că, și motivele cari se desvoltă cu ocazia redactării hotărârei, este tot lucrarea efectuată sub controlul judecătorilor și confirmată prin semnăturile puse pe minută pentru care și asumă răspunderea lor.

Că ast-fel fiind în specie, de și se constată că sentința Tribunalului atacată cu apel, a fost contra-semnată de ajutorul de greșier Roman, după ce dosarul venise în grefa Curței, în urma apelului fraților Bochorj; însă din momentul ce minuta acestei hotărâri, fuse contra semnată de el chiar din ziua pronunțării, urmează că sentința este valabilă, și că din acest punct de vedere, nu se poate invoca nici un motiv de nulitate.

Că afară de aceasta, apelul fiind devolutiv, ori-care ar fi nulitatea sentinței primei instanțe, dânsa se acopere prin deciziunea ulterioară a Curței de apel, înaintea căreia se repune întreaga afacere; și ca atare din acest punct de vedere, este fără interes acest mijloc de nulitate.

În ceia ce privește resilierea contractului de arendare și pretinsa renunțare a defendorelui la clauza resolutorie expresă, prevădută în contract, găsim juste și fondate contestațiile și aprecierile de fapt ale tribunalului și bine aplicate dispozițiunile legii, Curtea și le însușește în totul.

Considerând că contractul de arendare intervenit în-

tre părți desființându-se din neexecutarea obligațiunilor de către apelanți, urmează că ei trebuie a plăti defendorului daune interese, adică perderile ce a suferit și beneficiile de care a fost lipsit, care ar fi o consecință directă a neexecutării obligațiunei (art. 1082, 1086 cod. civ.)

Considerând în specie că, din faptul resilierii contractului, la o epocă cu totul depărtată de aceia a arendărilor, și a facerii cultivei obișnuite a câmpului, din care cauză proprietarul nu și a putut nici arenda moșia, nici face singur arăturile și semănăturile necesarii și în un timp când arendile au scăzut în mod considerabil, urmează că defendorele a suferit daune și că ele trebuie a fi plătite de apelanți; iar quantumul lor l'apreciază Curtea la suma de 14000 lei.

Pentru aceste motive, redactate de d. membru Julian, Curtea, admite în parte apelul etc.

(ss) G. N. Bagdat, Gr. Burcă, C. Manolescu, M. Iulian

Audiența de la 21 Ianuarie 1895

Președenția d-lui G. E. SCHINA, Președinte

Deciziunea comercială No. 6

I. I. Săbăreanu cu Aron Bohory

Cambii.— Ce produce girul unei cambii ajunsă la scadență.

Cesiune.— Dacă plata făcută de debitor în mâna cedentului înainte de notificarea cesiunei este valabilă. Dacă debitorul poate opune cesionarului ori ce cauză de stingerea obligațiunei câștigată contra cedentului înainte de notificarea cesiunei.— Dacă poate opune hotărârile judecătorești câștigate contra cedentului.

(Art. 281 cod. com. Art. 1395 codul civil).

1) *Girul cambiei ajunsă la scadență produce numai efectul unei cesiuni.*

2) *Dacă mai înainte de notificarea cesiunii, debitorul plătește cedentului, liberarea sa este valabilă. De aci rezultă că debitorul poate să opună cesionarului ori ce cauză de stingere a obligațiunei câștigată de dânsul în contra cedentului înainte de notificarea cesiunii. Ast-fel, hotărârile judecătorești obținute contra cedentului înainte de comunicarea cesiunii, dă naștere, în folosul debitorului cedat, excepțiunei lucrului judecat.*

Deciziunea comercială No. 6/95. Admis apelul făcut în contra sentinței cu No. 668/94 pronunțată de Trib. Ilfov secția comercială în procesul dintre I. I. Săbăreanu cu Aron Bohory.

S'a dat citire sentinței apelate,

S'a ascultat: d-l M. Corbescu, avocatul apelanțului I. I. Săbăreanu, în desvoltarea motivelor de apel și d-l C. Stoicescu, avocatul intimatului A. Bohory în combateri.

Curtea deliberând,

Asupra apelului făcut de I. I. Săbăreanu în contra sentinței cu No. 668/94 a trib. Ilfov secția comercială.

Ascultând pe părți;

Având în vedere sentința apelată și actele de care sau servit părțile în instanță;

Având în vedere că din acte și debateri rezultă că acest proces are de obiect acțiunea intentată de Aron

Bohory, intimat în acest apel, în contra d-lui I. I. Săbăreanu apelant, pentru ca să fie condamnat să plătească suma de 6000 lei, în virtutea unei cambii semnată de apelant ca trăgător, cu scadența la 15 Iulie 1892, și transmisă prin gir intimatului de către Iosif Focșaner, primul beneficiar la 21 Iulie 1893 adică după scadența cambii;

Având în vedere că girul cambiei ajunsă la scadență produce numai efectul unei cesiuni (art. 281 cod. comer.)

Având în vedere că din principiul de drept înscris în art. 1395 din cod. civ.—dacă mai înainte de notificarea cesiunii, debitorul plătește cedentului, liberarea sa va fi valabilă—resultă că I. I. Săbăreanu poate să opună cesionarului Aron Bohory ori ce cauză de stingere a obligațiunii de 6000 lei, prevăzută în cambia în discuțiune, câștigată de dânsul în contra cedentului înainte de încunoscințarea cesiunii; ast-fel hotărârile udecat orești obținute contra cedentului înainte de comunicarea cesiunii, dă naștere, în folosul debitorului cedat, excepțiunii lucrului judecat;

Având în vedere că la 16 Iulie 1892, cu un an înainte ca Iosif Focșaner să transmită prin gir, după scadență lui Aron Bohory cambia în discuțiune pronunțându-se de tribunalul comercial Ilfov sentința No. 1857 din 1893 și de către Curtea de Apel București secția I decisiunea No. 28/94 prin care stabilindu-se de judecată că dânsa cambie se găsea fără cauză în mâinele lui Iosif Focșaner, a fost deci condamnat numitul să o restituie lui I. I. Săbăreanu și aceste hotărâri fiind opozabile lui Aron Bohory pe temeiul celor stabilite în considerentul precedent, urmează ca acțiunea intentată de acesta contra lui I. I. Săbăreanu pentru plata sumei de 6000 lei prevăzută în dânsa cambie este nefondată și că a se respinge ca atare.

Având în vedere și dispozițiunile art. 140 și 334 din proced. cod. civil.

Pentru aceste motive Curtea, admite apelul făcut de I. I. Săbăreanu în contra sentinței cu No. 668/94 a trib. Ilfov secția comercială.

Reformează menționata sentință și respinge acțiunea intentată de A. Bohory în contra lui I. I. Săbăreanu (ss) G. Schina, G. Bagdat, Gr. Burcă, C. Manolescu, M. Iulian

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI, SECȚIA I.

Audiența de la 25 Noembrie 1994,

Președenția D-lui G. C. ȘIȘMAN, Prim Președinte

Decisiunea comercială No. 48.

Fulga Sgardeli et Co. cu Temistocli Dimitriade

Cambii.— Dacă girul transmite proprietatea cambiei.

Cambii.— Dacă clausele «pentru încasare», «prin procurățiune», «pentru mandat», «valoare în garanție», transmit proprietatea cambiei sau sunt numai niște imputerniciri date înfățișătorului cambiei de a cere plata ei.

Cambii.— Dacă clauza «valoare în compt», transmite proprietatea cambiei.

(Art. 277, 280 și 106 din codul comercial).

Girul transmite proprietatea cambiei, afară de cazurile când s'a adăugat clauza „pentru încasare“,

„prin procurățiune“, „pentru mandat“, „valoare în garanție“, sau altele de asemenea, clausă care arată intențiunea girantului de a nu transmite proprietatea cambiei, ci de a imputernici numai pe înfățișător de a cere plata.

Clausa „valoarea în compt“, nu se poate însă asemăna clauselor enunciate mai sus, căci expresiunea „valoare în compt“, nu este echivalentă expresiunilor de mai sus, de oare-ce când se zice „valoare în compt“, se înțelege că girantul a primit o valoare, iar nu că a dat numai o simplă procură pentru a se primi acea valoare.

Decisiunea comercială No. 48/94. Respinsă opozițiunea făcută de Fulga, Sgardeli în contra decisiunii Curței de Apel din Galați cu No. 33/94 în procesul cu Temistocli Dimitriadi

S'a dat lectură actelor din dosar,

S'a ascultat: D-l C. Cociaș, avocatul oponentului Fulga, Sgardeli în dezvoltarea motivelor de opoziție și d-l G. Berceanu, avocatul intimatului Temistocli Dimitriade, în combateri.

Curtea deliberând,

Având în vedere că în urma opozițiunii făcută de Fulga Sgardeli și Comp. la decisiunea No. 33/94; urmează ca Curtea să se pronunțe asupra apelului făcut de numiții contra sentinței trib. Brăila No. 131/94;

Ascultând părțile în concluziuni;

Având în vedere că intimatul Temistocli Dimitriadi prin reclamațiunea introdusă la tribunal, a cerut a se condamna în mod solidar Paul Sgardeli și Fulga Sgardeli și Comp. la plata sumei de 19500 lei, cu procente legale, ce are a lua după cambia cu data 9/21 Iulie 1893;

Având în vedere, cambia cu data 9/21 Iulie 1893, în valoare de 19500 lei semnată de Paul Sgardeli dată în ordinul D-lor Fulga Sgardeli și Comp. la 31 Decembrie 1893, girată de aceștia în ordinul lui Ch. Zerlendi cu mențiune «valoarea în compt» și girată de Zerlendi intimatului T. Dimitriade cu aceeași mențiune de «valoarea în compt»;

Având în vedere că apelanții Fulga, Sgardeli și Comp. se opune la plata cambiei pe motiv că girul lor cu mențiune «valoarea în compt» n'a transmis proprietatea cambiei, ci a dat numai mandat de a încasa, prin urmare nu se poate exercita acțiunea cambială în contra lor ca mandatanți;

Considerând, că din dispozițiunile art 277 și 280 din cod. comercial, reese că girul transmite proprietatea cambii, afară de cazurile când s'a adăugat clauza «pentru încasare» prin procurățiune «pentru mandat» valoarea în garanție sau altele de asemenea, clausă care arată intențiunea girantului de a nu transmite proprietatea cambiei, și de a imputernici numai pe înfățișător de a cere plata;

Considerând însă că clauza «valoarea în compt» nu se poate asemăna clauselor enunciate de art. 280 din cod. comer. căci expresiunea «valoarea în compt» nu este echivalentă expresiunilor din acest articol, de oare

ce când se dăce «valoarea în compt» se înțelege că girantele a primit o valoare, iar nu că a dat numai o simplă procură pentru a se primi acea valoare.

Tot asemenea expresiune se întrebuința și în art. 106 din vechiul cod, comer. unde se dăcea că prețul se putea primi „în socoteală” adică în compt.

Că prin urmare proprietatea cambiei fiind strămutată prin gir intimatului T. Dimitriadi acesta are acțiunea cambială în contra giranților Fulga Sgardeli și comp. și în acest cas aceștia sunt datorii de a plăti suma reclamată în mod solidar cu trăgătorul cambiei Paul Sgardeli;

Că dar urmează a se respinge opoziția ca nefondată.

Pentru aceste motive, Curtea, respinge opoziția făcută de Fulga, Sgardeli și Compania și menține decisiunea No. 33/94.

(ss) M. Beștelei, G. Tanoviceanu, G. Stoicescu, F. Papp.

OPINIUNE

Având în vedere că de și conform art. 277 din cod. comer. proprietatea unei cambii se transmite prin gir, însă după dispozițiunile art. 280 același cod, când se adaogă în gir clauza «pentru încasare» prin procurățiune «pentru mandat» «valoarea în garanție» sau altele de asemenea, în aceste cazuri girul nu transmite proprietatea, ci împuternicește pe înfățișător a cere plata cambiei, a o protesta și a notifica lipsa de plata autorului său, a cere în justiție plata, a încasa suma depusă și a o gira prin procurățiune;

Având în vedere în specie că atât în girul făcut de Fulga Sgardeli & C-nie, pe cambia semnată de P. Sgardeli în ordinul lui Ch. L. Zerlendi, cât și în girul făcut de acesta în ordinul lui T. Dimitriade s'a adaogă clauza «valoarea în compt»;

Considerând că această clausă „valoarea în compt” nu implică în sine din partea girantului de cât intențiunea de a împuternici pe înfățișător să ceară plata, iar nu de a-i strămuta proprietatea cambiei, această clausă având aceiași semnificațiune ca și clausele enunțiate în art. 280;

Că acesta este adevăratul înțeles al clausei «valoarea în compt» aceasta rezultă și din art. 370 cod. comer., care prevede că înscrierea în comptul curent a unui efect de comerț sau a unui alt titlu de credit e presupusă făcută sub rezerva încasării;

Că prin urmare girul făcut de către Fulga Sgardeli & C-nie în ordinul lui Zerlendi cu clauza „valoarea în compt”, n'a transmis acestuia proprietatea cambiei, și girul făcut de Zerlendi în ordinul lui Dimitriade, fiind făcut în aceleași condițiuni, nici acesta nu are dreptul conform art. 280, de cât a cere plata și a exercita acțiunea numai contra lui P. Sgardeli, iar nu și contra firmei Fulga Sgardeli & C-nie care este un mandant.

Pentru aceste motive sunt de opiniune a se admite opozițiunea și apelul făcut de Fulga Sgardeli et C-nie, a se reforma sentința Tribunalului și a se respinge reclamațiunea făcută de T. Dimitriade contra lui Fulga Sgardeli et Comp.

(ss) G. C. Șișman.

CĂUTAREA PATERNITĂȚII

Cestiunea atât de discutată și care a făcut și face obiectul atâtor polemice între juriconsulți, și a nune cestiunea căutării paternității, cestiune umană și de înaltă morală juridică, cestiune a cărei soluțiune în semn afirmativ se impune de mersul firesc al propășirei omenirii către soluțiunile generoase și practice ale problemelor sociale, fi-va oare în ajuns de a fi realizată?

Să sperăm în urma propunerii ce deputații socialiști au făcut în camera francesă.

Eată proiectul de lege ce acești deputați au propus ca modificare a unor dispozițiuni din Codul Civil, modificare ce tinde a da copiilor naturali același drepturi ca și copiilor legitimi și a permite căutarea paternității.

Eată modificările propuse la articolele codului Napoleon:

Art. 331.— Copii născuți afară din căsătorie au aceleași drepturi și aceleași datorii ca și copii născuți din căsătorie.

Art. 332.— Tatăl și mama sunt obligați să contribuie la întreținerea copiilor în raport cu mijloacele lor.

Art. 336.— Căutarea paternității și a maternității este admisă, cu condițiune însă ca să existe probă scrisă sau fapte constante, sau mărturii suficiente.

Art. 337.— În timpul minorității copilului, acțiunea în căutarea paternității aparține mamei sau tutorului.

Art. 338.— Femea poate declara sarcina sa, să arate pe tatăl copilului și să înceapă judecata înainte de a naște.

Art. 339.— Dacă mama dovedește că tatăl recunoscut i-a promis căsătoria, dânsa este în drept a cere o pensiuie alimentară. Această pensiuie este revocabilă în cazul când încetează de a mai fi trebuincioasă.

Art. 340.— Mama mai mare de 25 de ani nu va fi admisă să reclame această pensiuie dacă tatăl este un minor mai mic de 18 ani.

Art. 341.— Revendicările paternității recunoscute ca-
lumnioase sau de rea credință vor fi urmărite sau pedepsite cu pedepsele aplicabile în materie de defăimare.

Pe lângă acest proiect de lege s'a anexat un tablou din care rezultă că proporțiunea nașterilor neligitime, naturale, a ajuns actualmente a fi de 87 la miă. Intre anii 1872 și 1884, această proporțiune varia între 70 și 80 la miă, și de la 1884 încoace această proporțiune a crescut cu unu la miă pe fie care an. Autorii acestui proiect de lege calculează că actualmente în Franța, pentru o populațiune totală de 38,153,385 locuitori, în care intră bătrâni, tineri, bărbați, femei, copii, sunt cel puțin 1,500,000 copii naturali, adică un milion și jumătate de nenorociți, cari în mare parte, lipsiți de numele, îngrijirea și întreținerea tatălui lor, desmoșteniți și nearmați pentru lupta nemiloasă pentru traiu, în luptă și cu prejudițiile absurde ale societății ce-i privește cu oc'i reși și nu le dă nici o considerațiune, sunt siliți să târâți să mărească numărul acelor ce trăesc dilnic din fapte reprobate de morală și de legile represive. Și cu

toate astea toți cetățenii unui stat sunt egali înaintea legii cel puțin așa se pretinde!!

Vom reveni asupra acestei chestiuni într'unul din numerele viitoare.

L. E. Galu.

INFORMAȚIUNI

Cestiunea curatelelor, deși onorabilitatea și disinteresarea curatorilor sunt mai presus de orice bănuială fie la succesiunile vacante fie la succesiunile pentru care moștenitorii se ceartă, a început să dea de gândit tutulor acelor care se interesează de mersul regulat al justiției la noi.

Sunt unele curatele cari ca și unile din gravele sindicate, au ajuns a fi o mină de exploatat, și într'un timp când legea minelor nici nu s'a votat încă de camera deputaților!

De multe ori cheltuelile curatelei împușinează foarte mult, dacă nu nimicesc cu totul, activul succesiunii, astfel că la urma urmelor moștenitorii ce câștigă definitiv și reamintesc cu gând că a existat o succesiune ce s'a risipit grație certurilor dintre dânsii, și că nule mai rămâne alt ceva de luat, de cât consolația... paște murgule iarbă verde. Remediul ar fi ca procesele de moșteniri să se rezolve cât mai urgent posibil, și ca instanțele judecătorești să fie puțin mai avare cu acordarea și aprobarea cheltuelilor curatelei, nu cum s'a întâmplat cu judecătorul M... de la unul din tribunalele vecine cu Ilfovul, când i s'a acordat 500 lei cheltueli de transport, pentru că a adus un act de acel tribunal la tribunal de Ilfov.

Poate că v'a fi scăpat trenul și a fost nevoit să ia un tren expresese seama sa.

Datorii încă suntem să convenim că recunoscându-se că suma a fost exagerată, s'a restituit dintr'ênsa 400 lei.

Dar cheltuelile de administrațiune ale curatelelor? Oare nu sunt exagerate în multe cazuri? Sperăm însă că de aci înainte lucrurile se vor îndrepta.

Tot în privința curatelelor, ar fi de dorit ca la numirea curatorilor să se numească și oamenii de meserie, adică să se țină seamă și de felul averii ce trebuie administrată de curator.

Cine nu și aduce aminte de groaznica catastrofă întâmplată anul trecut, în ziua de Paște, la Brăila, când rupându-se podul ce lega pontonul vapoarelor companiei austriace de navigațiune pe Dunăre cu malul fluviului, mai multe persoane au căzut în apă și s'au înecat. Făcându-se cercetări s'a constatat că acest accident nenorocit a provenit din neglijența companiei care nu a schimbat podul ce era putred din cauza vechimei, și agentul societății, Brennech, și șeful arsenalului Wetzel, au fost dați în judecată. Dilele acestea procesul s'a înfățișat înaintea tribunalului de Brăila, și după lungi debateri cari au ținut mai multe zile, tribunalul a condamnat pe Brennech la un an și pe Wetzel la un an și jumătate, închisoare corecțională.

Societatea de navigațiune a fost condamnată să plătească reclamanților despăgubiri civile, cari variază de la 150 până la 500 lei, și se urcă în total la cifra de 15000 lei.

PENTRU ABONAȚII ZIARULUI

Anunțăm cu plăcere pe abonații ziarului nostru că în atelierul de legătorie al tipografiei CODREANU et SĂVOIU, din Calea Rahovei No. 5, vis-a-vis de Palatul de Justiție, unde se imprimă ziarul, se pot lega în piele, pânză și hârtie marmoră ori-ce cărți sau reviste, pe preț efitin și în modul cel mai elegant.

Pentru colecția ziarului nostru „Curierul Judiciar“, frumos legată în piele și pânză abonații vor plăti numai lei 3.50, iar în pânză și hârtie lei 3.

A SOSIT

MAȘINA PERFECȚIONATĂ DE CĂRȚI DE VISITA

COMANDELE SE ESECUTĂ CU PREȚ EFTIN

ȘI

CU O ARTA DEOSEBITA

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub presă în două volume:

CODICELE CIVIL

ADNOTAT CU JURISPRUDENȚA ROMANĂ

Cuprinzând și un apendice

de hotărârile pronunțate de Inalta Curte de Casație, Curțile de Apel și Tribunalele de județ, asupra fie-cărui articol în parte

DIN VECHILE LEGIURI

CARAGEA ȘI CALIMACH

și asupra

REGULAMENTELOR ORGANICE ALE MUNTENIEI ȘI MOLDOVEI

cu numărul, data și colecțiunile în care ele se găsesc publicate

DE

G. CHRISTESCU

Primul Grefier al Inaltei Curți de Casație și Justiție.

Comandele se pot face și prin cărți postale adresate direct autorului. Ele vor fi executate la moment odată ce prețul lor va fi primit, fie prin mandat postal a cărui taxă privesc pe cumpărător, fie în orice alt mod. Costul pentru expedierea exemplarelor este în calculul autorului.

Prețul ambelor volume broșate este de lei 12, și ediția de lux (chârtie velină) de lei 14, iar legată în piele peste tot, ambele volume la un loc, e de lei 14 și 16.

A apărut de sub tipar:

SARCOLOGIA MEDICALA

Conținând generalități asupra corpurilor și organismelor; caracterele generale ale animalelor și clasificăția zoologică, elemente de istologie, anatomie, fiziologie biologice și embriologie umană; noțiuni de patologie și terapeutică, și pe alocurea urme de apologie naturală, antropologie și psyschophysică.

Cu 115 Figuri

de

DR. IONESCU-BUZEU

Prețul 5 lei

De vânzare la autor (Str. Antim 8, București) —